

Primavera

Heus ací:
una oreneta,
la primera,
ha arribat al poble.

I l'home que treballa al camp,
i la noia que passa pel pont,
i el vell que seu en un marge, fora vila,
i fins aquells que en l'estretor de les fàbriques
tenen la sort de veure una mica de cel
han sabut la notícia.

L'oreneta ha volat,
una mica indecisa,
ran mateix de l'aigua del riu.
S'ha enfilat pont amunt,
ha travessat, xisclant, la plaça
i s'ha perdut pels carrers en silenci.

I la mestressa que torna de comprar
ho ha dit als vaillets que van a l'escola,
i aquests, a les dones que renten al safareig públic,
i elles ho han cridat
a l'home que empeny un carretó pel carrer,
i l'home ho ha repetit qui sap les vegades
i n'ha fet una cançó
al ritme feixuc de la roda.

Heus ací el que diu:
La primavera ha arribat al poble.

Miquel Martí i Pol: *Les quatre estacions*, dins *El poble*, (1966, 1989), edició
Ed. 62-FGC, Barcelona, 2006, p. 37-38.